Greierele și furnica

Poveste inspirată de fabula „Greierele și furnica” de Jean de La Fontaine

Text adaptat și final reinterpretat de Grădinița Digitală

© Grădinița Digitală • Text adaptat și final reinterpretat

Greierele și furnica

Poveste inspirată de fabula „Greierele și furnica” de Jean de La Fontaine

Într-o poiană luminoasă, la marginea unei păduri, trăia un Greieraș vesel. Toată vara cânta la vioară, sărea prin iarbă și se bucura de soare.

În apropiere locuia Furnicuța. De dimineață până seara, ea aduna grăunțe și le ducea în cămara ei. Drumul era lung, iar povara nu era ușoară, dar Furnicuța nu se plângea.

— Furnicuțo, lasă munca și vino să ascultăm cântecul verii! o chemă Greierașul.

— Mi-ar plăcea, răspunse ea, dar trebuie să ne pregătim din timp. După vară vine toamna, iar după toamnă vine iarna.

Greierașul râse și își potrivi vioara sub bărbie.

— Iarna este departe! Astăzi soarele strălucește, florile sunt pline de parfum, iar eu vreau să cânt!

Furnicuța își continuă drumul. Greierașul cântă până seara, convins că zilele calde nu se vor sfârși niciodată.

Greierele și furnica

Poveste inspirată de fabula „Greierele și furnica” de Jean de La Fontaine

Vara trecu repede. Frunzele începură să se îngălbenească, vântul deveni mai rece, iar florile dispărură una câte una.

Furnicuța îl întâlni din nou pe Greieraș și îl întrebă:

— Ai strâns ceva pentru iarnă? Încă mai este timp să aduni câteva grăunțe și să-ți pregătești un adăpost.

— Mâine, Furnicuțo! răspunse el. Astăzi vreau să mai cânt puțin. Toamna are un cântec atât de frumos!

Dar a doua zi începu o furtună. Ploaia rece bătu frunzele, vântul îi smulse Greierașului pălărioara, iar vioara lui se udă. Când veni prima zăpadă, poiana se acoperi cu alb.

Greierașul nu mai găsea nici semințe, nici frunze fragede. Tremura de frig și era foarte flămând. Atunci își aminti de vorbele Furnicuței.

Cu pași mici, ajunse la ușa căsuței ei și bătu încet.

— Furnicuțo, îmi pare rău că nu te-am ascultat. Am cântat toată vara și nu m-am pregătit deloc. Mă poți ajuta?

Greierele și furnica

Poveste inspirată de fabula „Greierele și furnica” de Jean de La Fontaine

Furnicuța deschise ușa. Când îl văzu ud, flămând și înfrigurat, îl pofti înăuntru.

— Intră, Greierașule. Mai întâi trebuie să te încălzești.

Îi dădu un prosop moale, un loc lângă sobă și o farfurie cu semințe. Greierașul mâncă, apoi spuse cu glas rușinat:

— Îți mulțumesc. Am înțeles că nu este suficient să mă bucur de fiecare zi. Trebuie să mă gândesc și la ziua de mâine. Îți promit că voi învăța să muncesc.

În acea iarnă, Greierașul locui în căsuța Furnicuței. O ajută să păstreze cămara în ordine, să pregătească masa și să repare lucrurile din casă. Seara, după ce terminau treaba, el cânta la vioară, iar Furnicuța îl asculta bucuroasă.

Cântecele lui făceau serile de iarnă mai calde. Greierașul descoperi că munca și muzica nu erau dușmane: pentru fiecare exista un timp potrivit.

Greierele și furnica

Poveste inspirată de fabula „Greierele și furnica” de Jean de La Fontaine

Când veni primăvara, Greierașul își ținu promisiunea. Zi de zi muncea alături de Furnicuță. Adună crenguțe, frunze și semințe, apoi își construi o căsuță trainică, aproape de prietena lui.

Vara, Greierașul continua să cânte, dar nu mai lăsa întreaga zi să treacă fără rost. Dimineața muncea, iar seara își lua vioara și umplea poiana de veselie.

Toamna, cămara lui era plină. Pe rafturi se aflau grăunțe, semințe și fructe uscate. Greierașul privi tot ce strânsese și zâmbi mândru.

Când sosi iarna următoare, în căsuța lui era cald și bine. Greierașul o invită pe Furnicuță, apoi chemă și celelalte insecte din poiană.

— Anul trecut, tu ai împărțit cu mine tot ce aveai, îi spuse el Furnicuței. Acum vreau să împart și eu cu voi.

Prietenii se așezară la masă, gustară din bunătățile pregătite, iar la sfârșit Greierașul luă vioara. De data aceasta cântecul lui vorbea despre recunoștință, prietenie și bucuria lucrului bine făcut.

Morala poveștii

Este minunat să ne bucurăm, să cântăm și să ne jucăm, dar trebuie să fim și harnici și să ne pregătim din timp. Iar bucuria este și mai mare atunci când împărțim cu ceilalți.

© Grădinița Digitală • Text adaptat și final reinterpretat
Inspirată de fabula „Greierele și furnica” de Jean de La Fontaine, operă aflată în domeniul public